

Република Србија
УПРАВНИ СУД
10 У 16417/21 (2015)
13.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Вере Маринковић, председника већа, Ксеније Ивановић и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Ксенијом Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., поднетој против Секретаријата за имовинске и правне послове града Београда – Сектор за другостепени управни поступак, ради поништаја решења XXI-05 број 351.1-103/2014 од 16.09.2014. године, у предмету грађевинском, поступајући у извршењу одлуке Уставног суда Србије, број: Уж 1725/2018 од 27.07.2021. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Секретаријата за имовинске и правне послове града Београда – Сектор за другостепени управни поступак, број 351.1-103/2014 од 16.09.2014. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за комунално грађевинске и стамбене послове Општинске управе општине Вождовац у Београду број 351-750/13 од 03.04.2014. године, којим је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца за издавање одобрења за извођење радова на санацији крова постојеће приземне стамбене зграде означене као приземна породична стамбена зграда бр. ... у препису листа непокретности бр. ... КО ..., у ул. ... бр. ..., у ..., на кат.парц.бр. ... КО ... и извођење радова на санацији дограђеног дела зграде бр. ..., означеног са ознаком “Н” у копији плана кат.парц.бр. ... КО ... .

У тужби поднетој Управном суду дана 27.10.2015. године, допуњеној

поднеском од 08.01.2016. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због битне повреде правила поступка, погршно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погреше примене материјалног права. Навео је да је дана 14.11.2003. године на основу неправноснажног решења Одељења за инспекцијске послове СО Вождовац број 354-921/03 од 29.10.2003. године срушен кров на кући у ... број ... у ..., те да из наведеног не произлази да је бесмислено тражити санацију дограђеног дела зграде јер се исти не може санирати док се правноснажно не оконча поступак легализације. Даље наводи да оспорава пријем дописа од 14.12.2013. године, јер је тужиоцу уручен извештај о спроведеном извршењу број 354-921/03 од 24.03.2014. године и записник са рушења у периоду од 14. до 18.11.2003. године. Указује да Одељење за инспекцијске послове општине Вождовца никада није извршило увиђај и утврдило стање у коме се предметни објекат налази, те сматра да уколико објекат не може да се легализује, бесмислено је прибављати било какву документацију и излагати се трошковима. Истиче да је Секретаријату за послове легализације лично поднео фотокопију пројекта изведеног стања, као и да тужени орган није узео у обзир записник судског вештака грађевинске струке Б.Б. који констатује да до дана 07.03.2014. године (датум вештачења) изградње спрата на предметном објекту није било. Сматра да је у конкретном случају првостепени орган требало да се придржава члана 143. Закона о планирању и изградњи који у тачки 10. дефинише посебне случајеве грађења, односно извођења радова без прибављене грађевинске дозволе ако се објекат гради непосредно пред наступање или за време елементарних непогода, као и ради отклањања штетних последица од тих непогода, непосредно после њиховог наступања. Посебно указује да је због угрожености објекта пре 22.04.2014. године инсистирао да му првостепени орган изда дозволу за изградњу крова, али без успеха, односно могућности да постави кров на кући. Са изнетих разлога, предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Поступајући по наведеној тужби, Управни суд је, решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, донео пресуду 23 У.14889/15 од 08.12.2017. године, којом је тужбу одбио. Ова пресуда је поништена одлуком Уставног суда Србије, Уж-1725/2018 од 27.07.2021. године и одређено да Управни суд донесе нову одлуку о тужби тужиоца.

Уставни суд је, у наведеној одлуци, констатовао да предметни захтев није могао бити одбијен због тога што подносилац није доставио извештај инспекцијског органа о стању објекта број 1, нити због тога што није доставио пројектну документацију, пре него што се утврди да ли се она налази у списима предмета Секретаријату за послове легализације објекта у коме се одлучује о захтеву за легализацију радова на спорном објекту. У ситуацији када је наведене доказе лакше могао да прибави првостепени орган, а да то није учинио ни у поступку по жалби, нема уставноправног утемељења закључак другостепеног органа да је предметни захтев у наведеном делу неоснован због непоступања подносиоца по налогу за достављање документације.

Поступајући у извршењу одлуке Уставног суда Србије, број: Уж 1725/2018

од 27.07.2021. године, Управни суд је у предмету који је, након доношења одлуке Уставног суда, заведен под бројем 10 У 16417/21(2015), поново, решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, те имајући у виду изнето правно схватање Уставног суда, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према разлозима образложења оспореног решења, тужени орган је одлуку као у диспозитиву истог донео са разлога што је на основу увида у списе предмета утврдио да је првостепени орган одлучујући о захтеву тужиоца од 28.10.2013. године за издавање одобрења за извођење радова на санацији крова постојеће приземне стамбене зграде означене као приземна породична стамбена зграда бр. 1, у препису листа непокретности бр. ... КО ... у ул. ... бр. ... у ..., на кат.парц.бр. ... КО ... и извођење радова на санацији дограђеног дела зграде бр. 1 означеног са ознаком “Н” у копији плана кат.парц.бр. ... КО ..., утврдио да уз поднети захтев тужилац није доставио сву документацију прописану одредбама члана 145. ст. 1. и 2. Закона о планирању и изградњи. Даље је утврдио да тужилац у року остављеном позивом за допуну документације од 29.11.2013. године није доставио сву тражену документацију, као и да је дограђени део објекта, за који је поступак легализације у току, изграђен без одобрења за градњу, те да се извођење тражених радова на истом не може одобрити, односно да се након окончања поступка легализације и евентуалног добијања правноснажног одобрења надлежног органа за изведене радове и њихову употребу, тужилац може обратити надлежном органу захтевом за извођење радова на санацији крова на том дограђеном делу. На основу напред изложеног, по оцени туженог, правилно је поступио првостепени орган, када је применом прописа на које се позвао у ожалбеном решењу, оценио сва питања и околности који би могле утицати на оцену законитости тог решења, и за ту оцену дао потпуне и јасне разлоге, које у свему прихвата тужени орган. Стога је сходно члану 230. Закона о општем управном поступку(" Сл. лист СРЈ " бр. 33/97 и 31/01 и " Сл. гласник РС " бр. 30/10), тужени одбио жалбу тужиоца налазећи да у конкретном случају није повређен закон на штету жалиоца.

Имајући у виду наведено, Управни суд је нашао да се оспорено решење не може прихвати као правилно и на закону засновано. Наиме, тужени је закључио да уз поднети захтев тужилац није доставио сву документацију прописану одредбама члана 145. ст. 1. и 2. Закона о планирању и изградњи, као и то да је дограђени део објекта у поступку легализације, те се извођење тражених радова на истом не може одобрити. Међутим, предметни захтев није могао бити одбијен због тога што подносилац није доставио извештај инспекцијског органа о стању објекта број 1, нити због тога што није доставио пројектну документацију, пре него што се утврди да ли се она налази у списима предмета Секретаријату за послове легализације објекта у коме се одлучује о захтеву за легализацију радова на спорном објекту. У ситуацији када је наведене доказе лакше могао да прибави првостепени орган, а да то није учинио ни у поступку по жалби, нема законског основа за закључак другостепеног органа да је предметни захтев у наведеном делу неоснован због непоступања подносиоца по налогу за достављање

документације, већ су, у конкретном случају, управни органи били у обавези да пре одлучивања о предметном захтеву, провере да ли се пројектна документација налази у списима предмета Секретаријата за послове легализације објекта у коме се одлучује о захтеву за легализацију радова на спорном објекту.

Тужени орган ће у поновном поступку, имајући у виду одредбу члана 145. ст. 1. и 2. Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС" бр. 72/09...132/14), донети ново решење, водећи при томе рачуна о примедбама суда израженим у овој пресуди, сагласно одредби члана 69. став 2. Закона о управним спорима.

Са изнетих разлога Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, на основу одредаба члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што је тужени орган везан правним схватањем суда изнетим у овој пресуди, у складу са одредбом члана 69. став 2. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 13.10.2021. године, 10 У 16417/21 (2015)

Записничар
Ксенија Петровић,с.р.

Председник већа-судија
Вера Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈА